

عنوان مقاله:

بازتاب معاد در شعر عرفانی عطار

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 18، شماره 69 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

عنایت الله شریف پور - دانشیار دانشگاه شهید باهنر کرمان، ایران e.sharifpour@uk.ac.ir

احمد امیری خراسانی - استاد دانشگاه شهید باهنر کرمان، ایران. amiri@uk.ac.ir

اسماعیل حسن زاده - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه شهید باهنر کرمان، ایران. نویسنده مسئول: assanzadeh30@yahoo.com

خلاصه مقاله:

معاد و زندگی پس از مرگ، همیشه رمزآلود و ناشناخته بوده و همین ناشناختگی، باعث ترس بیشتر از مرگ شده است، لذا برای روشن شدن جریان معاد و قیامت به عنوان یکی از مهم ترین بن مایه های شعر فارسی، ضروری است که علاوه بر کتب دینی به شناخت تفکر و اندیشه عارفان نیز پی ببریم. عطار نیشابوری شاعر و عارف توانای ایرانی، تاملاتی بسیار عمیق درباره معاد داشته که به شکل گسترده ای در اشعار وی جلوه نموده است. پژوهشگر در این مقاله، پس از ارائه مقدماتی در زمینه عرفان به عنوان راهی برای کشف حقایق به جایگاه و معانی معاد در فرهنگ ها و واژه نامه های فارسی و عربی اشاره نموده و سپس به بازتاب معاد در شعر عطار به عنوان یکی از چهره های برجسته عرفانی پرداخته است و ضمن معرفی دیدگاه وی درباره معاد و قیامت به عوامل کامیابی یا ناکامی در آخرت پرداخته و مشخص نموده که قرآن کریم سرچشمه افکار دینی و مذهبی عطار بوده است.

کلمات کلیدی:

معاد، قیامت، عطار، شعر عرفانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311252>

